

12. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 10 від 06.11.2009 «Про судову практику у справах про злочини проти власності». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>.

Надійшла до редакції 27.03.2018

SUMMARY

Voloshina Yu.V. Theoretical analysis of special-criminal prevention of threats of use of physical violence. The article analyzes the essence of criminal-special prevention of threats to the use of physical violence, attempts to clarify the essence and study the concepts of «crime prevention», «the threat of using physical violence», «special-criminal prevention», «criminological prevention», «prevention of crime», «Termination of a crime».

The threat of the use of physical violence is the actions of the offender, aimed at intimidation, without physical contact with the victims, with the aim of psychologically affecting the psychoemotional state of the victim in order to achieve the desired criminal result.

The essence of the special-criminal prevention of threats to use is the specific activity of individual bodies, the list of which include: law enforcement agencies (police, prosecutors, the Security Service of Ukraine), penitentiaries and other bodies

Keywords: *prevention, physical violence, threat, criminal special prevention, social, violent crime, criminological prevention, prevention of crime, termination of a crime.*

УДК 343.34

Голубош В.В. ©

здобувач

(Національна академія внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-2018-1-150-155

ФОРМИ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ, ПРЕДМЕТОМ ЯКИХ Є ЗБРОЯ, БОЙОВІ ПРИПАСИ, ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ ТА ВИБУХОВІ ПРИСТРОЇ

Розкрито особливості форм об'єктивної сторони злочинів проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої. Здійснено аналіз наукових дискусій щодо їх ознак, сутності та змісту. Вказано на недоліки законодавчого закріплення і розуміння деяких форм об'єктивної сторони зазначених злочинів. Надано пропозиції щодо удосконалення кримінальної відповідальності за вчинення злочинів проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої.

Ключові слова: *громадська безпека, злочини проти громадської безпеки, об'єктивна сторона злочинів проти громадської безпеки, форми об'єктивної сторони злочинів проти громадської безпеки.*

Постановка проблеми. Як передбачено у ч. 1 ст. 3 Конституції України, безпека людини є однією з найвищих соціальних цінностей. Чи не найголовніше місце в Україні займає запобігання та правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства (ч. 1 ст. 1 Кримінального кодексу України (далі – КК). Забезпечення громадської безпеки має надзвичайно важливе значення, оскільки її ефективність сприяє стабільності суспільства та задоволенню життєвих потреб громадян.

Форми об'єктивної сторони злочинів проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої, окремо не досліджувалися, незважаючи на наявність в Україні ґрунтовних теоретичних розробок суміжних питань (громадської безпеки як об'єкта злочину загалом, аналізу окремих складів злочинів проти громадської безпеки, передбачених розділом IX Особливої частини КК). Тому **метою** даної статті є визначення та характеристика форм об'єктивної сторони злочинів проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої (ст.ст. 262, 263, 263-1, 264 КК).

© Голубош В.В., 2018

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Юридичний аналіз окремих складів злочинів проти громадської безпеки та питання їх кваліфікації здійснювали такі вчені: А.О. Данилевський, Л.М. Демидова, П.К. Євдокімова, В.Ф. Кириченко, В.М. Куц, О.П. Литвин, В.Д. Малков, С.М. Мохончук, В.О. Навроцький, Т.М. Приходько, В.А. Робак, О.М. Сарнавський, В.П. Тихий, В.О. Тюнін, В.В. Українець, П.Л. Фріс, М.І. Хавронюк, І.С. Шапкін та ін.

Виклад основного матеріалу. Злочини проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої, мають досить широку об'єктивну сторону. З урахуванням положень постанови Пленуму Верховного Суду України № 3 від 26.04.2002 р. «Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами» [1] та ключових наукових думок ми спробуємо проаналізувати форми об'єктивної сторони злочинів даної групи.

Так, п. 17 постанови ПВСУ № 3 говорить, що під *викраденням* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин, вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 262 КК) слід розуміти протиправне таємне чи відкрите, в тому числі із застосуванням насильства, яке не є небезпечним для життя або здоров'я, чи з погрозою застосування такого насильства, їх вилучення у юридичних або фізичних осіб незалежно від того, законно чи незаконно ті ними володіли [1]. В діяльності слідчих та судових органів викрадення предметів злочину (ст. 262 КК) є найбільш розповсюдженим проявом даного злочину.

Привласнення вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин, вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 262 КК) має місце при їх утриманні, неповерненні володільцю особою, якій вони були довірені для зберігання, перевезення, пересилання, надані у зв'язку з виконанням службових обов'язків тощо або в якій опинилися випадково чи якою були вилучені в іншої особи, котра володіла ними незаконно (п. 19 ППВСУ № 3) [1]. Особливою і відмежувальною ознакою, яка відрізняє привласнення від викрадення як форм об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 262 КК, є певне відношення суб'єкта злочину до предмета злочину: предмет злочину при привласненні не є чужим для суб'єкта, він ввірений чи перебуває у віданні суб'єкта злочину. Цивільно-правові відносини чи договірні відносини різного роду є юридичною підставою для такого відношення суб'єкта злочину до предмета злочину: суб'єкт злочину на законній підставі здійснює повноваження щодо предмета злочину.

Згідно з положеннями п. 20 ППВСУ № 3, *вимагання* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин, вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 262) – це пред'явлення особі, яка законно чи незаконно ними володіє або у віданні чи під охороною якої вони перебувають, вимоги про їх передачу [1]. В порівнянні із законодавчим визначенням вимагання, яке міститься в ч. 1 ст. 189 КК, наведені положення ППВСУ № 3 розширюють коло потерпілих осіб від даного злочину: такими можуть бути особи незалежно від факту законності чи незаконності володіння ними вогнепальною зброєю (крім гладкоствольної мисливської), бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями. Отже, факт незаконності володіння предметами злочину потерпілим не впливає на відповідальність суб'єкта злочину при їх вимаганні. Це є позитивом чинного КК, який у регулюванні даного питання передбачив всі можливі варіанти відповідальності винних, ліквідувавши місце для прогалін у праві.

Заволодіння вогнепальною зброєю (крім гладкоствольної мисливської), бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями *шляхом шахрайства* (ч. 1 ст. 262) здійснюється за допомогою обману чи зловживання довірою (п. 21 ППВСУ № 3) [1]. У положенні п. 17 ППВСУ № 10 від 6.11.2009 р. «Про судову практику у справах про злочини проти власності» роз'яснюється, що обман – це повідомлення потерпілому неправдивих відомостей або приховування певних обставин, зловживання довірою – це недобросовісне використання довіри потерпілого. Обов'язковою ознакою шахрайства є добровільна передача потерпілим майна чи права на нього. У випадках, коли потерпіла особа через вік, фізичні чи психічні вади не могла правильно оцінювати і розуміти зміст, характер і значення своїх дій або керувати ними, передача нею майна чи права на нього не є добровільною [3].

Заволодіння вогнепальною зброєю (крім гладкоствольної мисливської), бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями *шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем* (ч. 2 ст. 262) має місце внаслідок про-

типравного використання відповідною особою своїх владних повноважень (п. 21 ППВСУ № 3) [1].

Розбій з метою викрадення вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин, вибухових пристроїв (ч. 3 ст. 262) – це напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства (п. 6 ППВСУ № 10) [3].

П. 11 ППВСУ № 3 роз'яснює, що незаконне *ношіння* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв, а також кинджалів, фінських ножів, кастетів чи іншої холодної зброї (ч. 1, ч. 2 ст. 263) – це умисні, вчинені без передбаченого законом дозволу дії по їх переміщенню, транспортуванню особою безпосередньо при собі (в руках, одязі, сумці, спеціальному футлярі, транспортному засобі тощо) [1]. В.П. Тихий зазначає, що незаконним носінням вказаних предметів необхідно визнати як носіння їх під час перебування винного на вулиці, так і в приміщенні. Якщо зброя знаходиться в межах власного житла (квартири), такі дії повинні тягнути за собою відповідальність за її незаконне носіння [4, с. 49]. За уставленою в науці і практиці позицією, наявність зброї в особистому багажі визнається її носінням. Натомість перебування предметів озброєння в багажних контейнерах повинно вважатися незаконним зберіганням. Але випадки наявності предметів озброєння в автомобілі поряд з особою, але не безпосередньо при ній (у багажнику, спеціально обладнаному тайнику) вимагають кваліфікації як їх зберігання.

Незаконне *зберігання* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 263, ст. 264) – це умисні дії, які полягають у володінні (незалежно від тривалості в часі) без відповідного дозволу або із простроченням його дії будь-яким із зазначених предметів, що знаходиться не при особі, а в обраному нею місці (п. 11 ППВСУ № 3) [1]. Зберігання зазначених матеріалів повинні забезпечити їх фізичну цілісність від протиправних дій фізичних осіб та утримання їх у безпечному стані, усунення небезпек спонтанного вибуху або поширення та запобігти втраті вибухових речовин [5]. У науці кримінального права під зберіганням розуміють фактичне володіння зброєю, яка захована як за місцем проживання винного, так і в інших місцях, відомих йому [6, с. 246].

Незаконним *придбанням* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 263) слід вважати умисні дії, пов'язані з їх набуттям (за винятком викрадення, привласнення, вимагання або заволодіння шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем) всупереч передбаченому законом порядку – в результаті купівлі, обміну, привласнення знайденого, одержання як подарунок, на відшкодування боргу тощо (п. 12 ППВСУ № 3) [1]. Натомість, придбання зазначених предметів шляхом викрадення, привласнення, вимагання, заволодіння шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем утворює інший самостійний склад злочину (ст. 262 КК України).

Згідно з п. 15 ППВСУ № 3, незаконна *передача* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 263) – це надання цих предметів іншій особі у володіння, для тимчасового зберігання чи використання за цільовим призначенням без передбаченого законом дозволу [1].

Незаконний *збут* вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв, а також кинджалів, фінських ножів, кастетів чи іншої холодної зброї (ч. 1, ч. 2 ст. 263), про що зазначено в п. 16 ППВСУ № 3, полягає в умисній передачі їх поза встановленим порядком шляхом продажу, обміну, дарування, сплати боргу [1].

Незаконним *виготовленням* холодної (ч. 2 ст. 263) чи вогнепальної зброї, а також бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 263-1) є умисні, вчинені без передбаченого законом дозволу дії по їх створенню чи переробленню, внаслідок чого вони набувають відповідних характерних властивостей (перероблення ракетниці, стартового, будівельного, газового пістолета, інших пристроїв, пристосованих для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, у зброю, придатну до стрільби, або мисливської (у тому числі гладкоствольної) рушниці – в обріз, виготовлення вибухових речовин, вибухових пристроїв чи боеприпасів з використанням будь-яких компонентів, які самі по собі не є вибухівкою, але внаслідок цих дій набувають здатності до вибуху,

тощо (п. 13 ППВСУ № 3) [1].

На думку С. Шапченка та В. Вербановського, процитовані положення ППВСУ № 3 були прийнятні для тлумачення відповідних положень ст. 263 КК у попередній редакції і були на той час правильними [14, с. 187]. Внесення змін у 2012 р. унеможливило застосування вказаних положень з огляду на те, що «виготовлення» та «переробка» зброї ототожнюються. Як зазначено у Великій українській юридичній енциклопедії, виготовлення – вчинені без передбаченого законодавством дозволу дії із створення зброї [13, с. 557].

Незаконний *ремонт* холодної зброї (ч. 2 ст. 263) чи вогнепальної зброї (ч. 1 ст. 263-1), відповідно до п. 14 ППВСУ № 3, – це таке відновлення характерних властивостей зазначених предметів шляхом заміни або реставрації зношених чи непридатних з інших причин частин, механізмів, усунення дефектів, поломок чи пошкоджень, налагодження нормального функціонування різних частин і механізмів, внаслідок якого ці предмети стають придатними за використання за цільовим призначенням [1]. Разом з тим, порівняно з попередньою редакцією ст. 263 КК, чинні ст. 263 та ст. 263-1 КК не передбачають кримінальну відповідальність за ремонт бойових припасів, вибухових пристроїв та вибухових речовин. Отже, вчинення цих дій не є злочином, тобто відбулася їх декриміналізація. Така декриміналізація, особливо в частині ремонту вибухових пристроїв, видається, на думку С. Шапченка та В. Вербановського, необґрунтованою: не зрозуміло, чому законодавець вважає, що неможливо здійснити ремонт вибухового пристрою чи чому не вважає дані дії достатньо суспільно небезпечними. Можливо, що дану дію законодавець розуміє або включає до поняття «незаконного виготовлення», однак це є некоректним і на нормативному рівні поки що не закріплено [14, с. 187].

Незаконна *переробка* вогнепальної зброї (ч. 1 ст. 263-1) – це здійснення без передбаченого дозволу впливу на вже наявну вогнепальну зброю з метою змінити її окремі властивості [7, с. 602] (перероблення ракетниці, стартового, будівельного, газового пістолета, інших пристроїв, пристосованих для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії у зброю, придатну до стрільби, або мисливської зброї – в обріз). У Великій українській юридичній енциклопедії під переробкою зброї розуміється перетворення, змінювання тих чи інших предметів шляхом надання їм властивостей вогнепальної зброї [13, с. 557].

С. Шапченко та В. Вербановський розмежують «виготовлення» та «переробку» зброї таким чином: при виготовленні предмет злочину набуває якісно нових, невластивих йому до цього ознак та характеристик, змінюється його призначення та сфера застосування. При переробці відбувається зміна вже властивих предмету ознак та характеристик, їх посилення, збільшення [14, с. 187]. Як вказано у Словнику української мови, термін «переробляти» має кілька значень: а) піддавати обробці; б) піддаючи обробці, перетворювати на що-небудь, виготовляти щось із якогось матеріалу, сировини; в) перетворювати на що-небудь; г) робити з чого-небудь щось інше; д) надавати чому-небудь нового, зміненого вигляду; е) перетворювати, змінювати що-небудь; є) робити заново, по-іншому, виправляючи, змінюючи що-небудь [8, с. 268]. Тому для припинення ототожнення понять «виготовлення» і «переробка» необхідно внести зміни до положень ППВСУ № 3, розтлумачуючи поняття переробки зброї як зміну вже властивих предмету ознак та характеристик, їх посилення, удосконалення чи збільшення.

Щодо таких форм об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 263-1 КК, як *фальсифікація* вогнепальної зброї (ч. 1 ст. 263-1), незаконне *видалення маркування* вогнепальної зброї (ч. 1 ст. 263-1), незаконна *зміна маркування* вогнепальної зброї (ч. 1 ст. 263-1), слід вказати таке. Говорячи про внесення змін до ст. 263-1 в редакції закону № 5064-VI від 5.07.2012 р., спеціалісти Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України звернули увагу, що словосполучення «фальсифікації ...маркування вогнепальної зброї» є досить складним для розуміння, фактично неможливо зрозуміти, що мається на увазі під ним. Якщо йдеться про нанесення замість одного маркування іншого (неправильного), то ці дії охоплюються терміном «зміна маркування», що, до речі, охоплює і випадки зміни частини маркування. З огляду на вищевикладене, сенс застосування у тексті статті слова «фальсифікація» є незрозумілим [10, 11].

На підтвердження наведеного звернемося до юридичної літератури. Зі змісту Юридичної енциклопедії випливає, що термін «фальсифікація» походить від іноземних слів, які в перекладі означають «підробка, спотворення, підробляти, фальшивий». Фальсифікація – це дія, яка виражається в умисному спотворенні, викривленні, перекуренні,

підтасовці або завідомо неправильному тлумаченні, висвітленні тих чи інших явищ, подій, фактів [12, с. 249]. Відповідно до 17-го тому Великої української юридичної енциклопедії «Кримінальне право», під фальсифікованими засобами (в контексті кримінальної відповідальності за фальсифікацію лікарських засобів або обіг фальсифікованих лікарських засобів) слід розуміти засоби, які умисно промарковані неідентично встановленим вимогам, чи засоби, умисно підроблені в інший спосіб і не відповідають встановленим вимогам [13, с. 999]. В науковій літературі теж ототожнюється фальсифікація, незаконне видалення чи зміна маркування вогнепальної зброї [7, с. 602].

Отже, ми вважаємо, що термін «зміна маркування» охоплює термін «фальсифікація». Тому необхідно виключити останній із вказаних термінів зі змісту ст. 263-1 КК, вилучивши в назві ст. 263-1 КК і частині першій названої статті слово «фальсифікація».

Висновки. Отже, розглянувши форми об'єктивної сторони злочинів, передбачених ст. 262, 263, 263-1, 264 КК, ми виявили, що всі проаналізовані форми об'єктивної сторони вказаних злочинів (за винятком незаконного зберігання вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв (ч. 1 ст. 263, ст. 264), яке вчиняється шляхом бездіяльності), обов'язковою ознакою мають активну дію.

На підставі викладеного для розмежування понять «виготовлення» і «переробка» пропонується внести зміни до ППВСУ № 3, розтлумачуючи поняття переробки зброї як зміну вже властивих предмету ознак та характеристик, їх посилення, удосконалення чи збільшення. Крім того, в назві ст. 263-1 КК і в її частині першій слово «фальсифікація» вилучити, розуміючи під терміном «зміна маркування» і фальсифікацію вогнепальної зброї.

Бібліографічні посилання

1. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами: постанова Пленуму Верховного Суду України № 3 від 26.04.2002 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02>
2. Сарнавський О.М. Кримінально-правова характеристика викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2009. 218 с.
3. Про судову практику у справах про злочини проти власності: постанова Пленуму Верховного Суду України № 10 від 6.11.2009 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>
4. Тихий В.П. Злочини проти громадської безпеки: Науково-практичний коментар / АПН України. Ін-т вивчення проблем злочинності. СБ України. Ін-т дослідження проблем державної безпеки. Київ, 2010. 71 с.
5. Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів, затверджена наказом МВС України від 21.08.1998 р. № 622. *Офіційний вісник України*. 1998. № 42. Ст. 107.
6. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник для студентів юрид. спец. вищ. закладів освіти. За ред. Бажанова М.І., Сташиса В.В., Тація В.Я. Київ–Харків: Юрінком Інтер, Право, 2001. 426 с.
7. Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар. За заг. ред. А.В. Савченка, В.В. Чернея. Київ: Юрінком Інтер, 2017. 1104 с.
8. Словник української мови: в 11 томах. Том 6. Київ, 1975. 528 с.
9. Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за незаконне поводження зі зброєю та вибухонебезпечними матеріалами: Закон України № 5064-VI від 5.07.2012 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5064-17>
10. Про внесення зміни до статті 263-1 Кримінального кодексу України у зв'язку із приєднанням України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності: проект Закону України, реєстр. № 1263 від 11.01.2013 р. URL: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb>
11. Висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на проект Закону України «Про внесення зміни до статті 263-1 Кримінального кодексу України у зв'язку із приєднанням України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності». URL:

<http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb>

12. Юридична енциклопедія: в 6 т. Редкол.: Ю.С. Шемшученко та ін. Київ: Укр. енцикл., 1998–2004. Т. 6: Т–Я. 2004. 768 с.

13. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 17. Кримінальне право. Редкол.: В.Я. Тацій (голова), В.І. Борисов (заст. голови) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2017. 1062 с.

14. Шапченко С., Вербановський В. Особливості кримінально-правового змісту ст. 263-1 Кримінального Кодексу України. *Науковий вісник Ужгородського нац. ун-ту*. 2014. №25. С. 185–188.

Надійшла до редакції 20.03.2018

SUMMARY

Golubosh V.V. Forms of objective element of crimes against public security, the subject of which are weapons, ammunition, explosives and explosive devices. The article reveals the peculiarities of the forms of the objective element of crimes against public security, the subject of which are weapons, weapons, explosives and explosive devices. The analysis of scientific discussions about their features, essence and content is carried out. The absence of a single approach to the understanding of the analyzed forms of the objective side of the crimes of this group in the scientific literature is determined.

The similarity of actions on cold arms (part 2, art. 263) or firearms and ammunition manufacturing, explosives or explosive devices (part 1 art. 263-1) and their processing (part 1 art. 263-1 CC) is mentioned as well. The identification of the terms “manufacture” and “reprocessing” both in the scientific literature and in the provisions of the Resolution of the parliament of the Supreme court of Ukraine “On judicial practice in cases of abduction and other illicit handling of weapons, combat supplies, explosives, explosive devices” No. 3 of 26.04.2002 is highlighted.

The identity of the concepts of “change of marking” of firearms and “falsification” of firearms is argued, with the attention being drawn to it in the scientific literature and conclusions of state authorities. The author comes to the conclusion that the term “change of marking” is covered by the term “falsification”.

The shortcomings of legislative consolidation and understanding of some forms of the objective aspect of crimes against public security, the subject of which are weapons, weapons, explosives and explosive devices is denoted as well. Proposals on improving criminal liability for crimes against public security, the subject of which are weapons, ammunition, explosives and explosive devices, are provided. It is proposed to exclude the word “processing” from the title and text of part one of art. 263-1 of the Criminal code, while taking as a basis the provisions of p.13 Resolution of the parliament of the Supreme court of Ukraine “On judicial practice in cases of theft and other illegal handling of weapons, ammunition, explosives, explosive devices or radioactive materials” No. 3 regarding the understanding of “processing” as an integral element of “manufacturing”. Moreover, in the title of art. 263-1 of the Criminal code and in its first part, the word “falsification” should be deleted, with the term “change of marking” covering the falsification of firearms further on as well.

Keywords: *public security, crimes against public security, an objective element of crimes against public security, forms of an objective element of crimes against public security.*

* * *